

מ"ת 62067/05/21 - מדינת ישראל נגד נועם אלימלך, יוסף בן עמי, נפתלי אלמקייס, יוסף דהן

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט אברהם רובין

מ"ת 62067-05-21 מדינת ישראל נ' אלימלך(עציר) ואח'

המבקשת	מדינת ישראל
המשיבים	נגד 1. נועם אלימלך 2. יוסף בן עמי 3. נפתלי אלמקייס 4. יוסף דהן (עציר)

החלטה בעניינם של משיבים 1-3

1. לפני בקשה למעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים.

2. נגד המשיבים 1-3 (להלן - "**המשיבים**"), הוגש כתב אישום אשר מייחס להם עבירות כדלהלן: מעשה טרור של ניסיון רצח (משיבים 1 ו-3), מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה (משיב 2), השתתפות בהתפרעות (משיבים 1-2), החזקת סכין (משיב 1), השמדת ראייה (משיב 1), ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות (משיב 1). נגד המשיב 4 אשר עניינו לא נדון בהחלטה זו, הוגש כתב אישום נפרד המייחס לו בגין אותם אירועים עבירות של מעשה טרור של ניסיון רצח, השמדת ראייה והשתתפות בהתפרעות.

על-פי הנתען בכתב האישום שהוגש נגד המשיבים, ביום 12.5.21, במהלך גל ההתפרעויות שהתרחשו במדינה בחודש מאי 2021, נפגשו המשיבים 1, 2, ו-4 ברח' אגריפס בירושלים וצעדו יחדיו בתהלוכה יחד עם אחרים לעבר רחוב שמעון הצדיק. התהלוכה לוותה בקריאות נגד ערבים, בין היתר "**בדם ואש נפדה את ישראל**", "**בדם ואש נפדה את ירושלים**", "**מוחמד מת**", "**שיישרף לכם הכפר**". לאחר שהתהלוכה הגיעה לרחוב שמעון הצדיק החל עימות בין משתתפי התהלוכה לבין כוחות משטרה שהיו במקום. במהלך ההתפרעות עצר בלש את אחד המתפרעים שעמד בסמוך למשיבים. רבים מהמתפרעים ניסו לחלץ את העצור מידי של הבלש, ביניהם המשיב 1, אשר משך את העצור בכוח מהבלש ואף בעט בבלש.

בהמשך חזרו המשיבים 1, 2 ו-4 לכיוון שוק מחנה יהודה בירושלים, שם מצוי ביתו של המשיב 2. המשיב 2 נכנס לביתו, החליף את בגדיו, וכן הביא בגדים למשיב 1 שגם הוא החליף את בגדיו, כל זאת על מנת להקשות על זיהויים על-ידי כוחות המשטרה בעקבות האירוע שהתרחש ברח' שמעון הצדיק. לאחר החלפת הבגדים הצטרף המשיב 3 למשיבים 1, 2, ו-4. ארבעת המשיבים עשו את דרכם לעבר רח' אגריפס ושוחחו ביניהם. במהלך השיחה קשרו הארבעה קשר לפיו הם יתנפלו יחד על ערבי ויפגעו עמוד 1

בו. לצורך מטרה זו החלו הארבעה ללכת ברח' אגריפס עד שפגשו במתלון, צעיר ערבי שעובד במסעדה סמוכה. הארבעה החליטו לפנות למתלון כדי לברר את זהותו. המשיב 4 פנה אל המתלון ושאל אותו **"מה המצב"**, המתלון השיב **"בסדר"**, המשיב 2 שאל את המתלון **"מה אמרת"**, זאת במטרה לוודא שהוא אכן ערבי, והמתלון השיב **"אמרת בסדר"**. באותו רגע, משהתברר לארבעה כי המתלון ערבי, אמר אחד מהם **"יא ערבי מניאק בוא לפה"** תוך שהמשיב 2 התיז על פניו של המתלון כמות גדולה של גז מדמיע. בו בזמן החלו הארבעה להכות את המתלון, לבעוט בו ולחבוט בגופו, תוך שהוא מנסה לעצור אותם ולהשתחרר מאחיזתם. המשיב 1 שהיה מצויד בסכין החל דוקר את המתלון בעצמה לכל אורך גבו, בזמן שיתר המשיבים המשיכו להכותו. בשלב זה המשיב 4 הבחין בדם של המתלון שמתפשט על נעליו, והתרחק מהמקום. המשיבים 2 ו-3 המשיכו להכות את המתלון בכל חלקי גופו תוך שהמשיב 1 המשיך לדקור אותו בגבו, הכול בכוונה לגרום למותו. אנשים שהיו ברחוב הבחינו בנעשה והחלו לצעוק, ואז המשיבים עצבו את המתלון וברחו מהמקום. המשיב 1 נמלט לשיבת "אבני קודש" אשר בשכונת נחלאות, שם הוא פגש בחבר שלו וביקש ממנו להיפטר מבגדיו שהוכתמו בדמו של המתלון. החבר זרק את הבגדים לפח זבל סמוך. כתוצאה ממעשיהם של ארבעת המשיבים סבל המתלון מפצעי דקירה שגרמו לו קרע בכבד ובריאה השמאלית. כמו כן סבל המתלון מחבלות בגופו.

3. המשיבים כופרים בקיומן של ראיות לכאורה, ולחילופין הם טוענים כי יש כרסום משמעותי בעצמתן של הראיות. המשיבים לא כופרים בהתרחשותו של האירוע ברח' אגריפס אך הם טוענים כי האירוע לא היה מתוכנן כלל, וכי הוא החל לאחר שהמתלון שלף סכין או חפץ חד שהיו ברשותו, דבר שהוביל לעימות במהלכו נפל המשיב 2 אל הקרקע כאשר המתלון אוחז בו, ואז המשיבים 1 ו-3 תקפו את המתלון במטרה להגן על חברם ולשחרר אותו מאחיזתו.

4. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר החקירה הגעתי למסקנה כי קיימות בתיק ראיות לכאורה. מטבע הדברים יתמקד הדיון בעבירות החמורות יותר, דהיינו אלה שהוליד לפי הטענה האירוע ברח' אגריפס, מה גם שאין מחלוקת של ממש בדבר קיומן של ראיות לכאורה בנוגע לאירוע שהתרחש ברחוב שמעון הצדיק.

המסד הראייתי כנגד המשיבים 1-3 בנוגע לאירוע ברח' אגריפס מבוסס על שני סרטונים שמתעדים את האירוע, וכן על הודעות שנגבו מהמשיב 4.

המשיב 4 נחקר מספר פעמים בחקירות שב"כ ובחקירות משטרתיות. במהלך חקירותיו במשטרה המשיב 4 גם שחזר את שני האירועים.

ברוב חקירותיו עמד המשיב 4 על כך שהאירוע לא היה מתוכנן. (ראו למשל עדותו של המשיב 4 במשטרה מיום 17.5.21 בשעה 16:31 שורות 65-68, וכן סעיפים 35-37 לזכ"ד מחקירת המשיב 4 ע"י חוקר שב"כ ביום 18.5.21 בשעה 11:35). לעומת זאת, בהודעות אחרות שנגבו מהמשיב 4 הוא מסר שהיה תכנון מסוים של המעשה (ראו הודעת המשיב 4 במשטרה מיום 23.5.21 בשעה 10:45 שורות 104-106 - **"כמה שניות לפני כן... היינו עצבניים אש על השריפות של בתי כנסת בלוד, ותקיפות של יהודים ע"י ערבים, ופשוט קמנו**

ואמרנו בואו נחפש ערבי, הוא הערבי הראשון שפגשנו, וכן עדותו של המשיב 4 במשטרה מיום 18.5.21 בשעה 20:34 שורה 93, שם אמר המשיב 4 **"אפשר להגיד שחיפשנו ערבי"** ומצד שני הוא אמר **"אני לא חשבתי בכלל על לדקור אותו"**.

בהודעות שמסר המשיב 4 הוא שלל מכל וכל את הגרסה לפיה האירוע החל לאחר שהמתלונן שלף סכין כלפי המשיבים. כך, בהודעתו במשטרה מיום 23.5.21 בשעה 10:45, כאשר נשאל המשיב 4 מה תהיה תגובתו אם מישהו יטען שלמתלונן הייתה סכין ביד, הוא השיב **"שהוא מג'נון... הערבי לא היה עם סכין. אין פה בכלל מה לדבר"** (שורות 110-113). המשיב 4 גם מבהיר בהודעותיו, כי האירוע החל בכך שמי מבני החבורה הוא זה שפנה ראשון למתלונן. כאמור, בהמשך להודעותיו גם שחזר המשיב 4 את האירועים.

בפי המשיבים טענה לפיה לא ניתן לתת אמון במשיב 4, כיוון שלאחר האירוע הוא סיפר לארוסתו, שהוא זה שדקר את המתלונן, למרות שאין חולק על כך שלא הוא דקר אותו. אינני סבור שאמירה זו, שברור למדי שהיא בגדר התרברבות גרידא, פוגעת באופן קשה במהימנות גרסתו של המשיב 4, מה גם שבשלב זה של דיון בקיומן של ראיות לכאורה לא נדרש בית המשפט להכריע בין הגרסאות השונות ובשאלת מהימנותם של העדים. בה במידה, בית המשפט גם לא נדרש בשלב זה להכריע בין גרסתו של המשיב 4 לבין גרסתם של המשיבים האחרים, למשל לעניין השאלה האם האירוע החל באמירה שהפנה המתלונן כלפי המשיבים או להיפך.

בפי המשיבים טענה נוספת, לפיה המשיב 4 חזר בו מגרסתו במהלך עימות שבוצע בינו לבין המשיב 2 (העימות תועד בהודעה שנגבתה מהמשיב 2 ביום 25.5.21 בשעה 18:21 ש' 539 ואילך). אכן בעימות חזר בו המשיב 4 מחלק מהדברים שהוא אמר בהודעותיו ובשחזור, ברם אין בכך כדי לגרוע מהפוטנציאל הראייתי שיש לגרסה המפלילה לכאורה שמסר המשיב 4 מספר פעמים בחקירותיו קודם העימות. שאלת משקל הודעותיו של המשיב 4 אל מולך גרסתו בעימות לא אמורה להתברר בשלב זה אלא במשפט עצמו.

כאמור לעיל, בנוסף להודעותיו של המשיב 4 קיימים גם שני סרטונים המתעדים את האירוע שהתרחש ברח' אגריפס. בין הצדדים יש מחלוקת בשאלה כיצד יש לפרש את מה שתועד בסרטונים. המאשימה טוענת שהסרטונים מלמדים על כך שהמשיבים פשוט התנפלו כאיש אחד על המתלונן, היכו אותו ודקרו אותו. המשיבים לעומת זאת טוענים שבסרטון רואים בעיקר את המשיבים כשהם מנסים לחלץ מאחיזתו של המתלונן את המשיב 2. מצפייה בסרטונים עולה כי הם בהחלט תומכים בתיאור הדברים כפי שהוא מופיע בכתב האישום. האירוע מתחיל בכך שניתן לראות את המתלונן הולך לתומו ברחוב אגריפס ואת ארבעת המשיבים מגיעים אליו כמעט כאיש אחד, ויוזמים מגע פיסי עמו. רק לאחר כ-9 שניות מצליח המתלונן להפיל ארצה את המשיב 2. בנסיבות אלו אין לכאורה בסיס לטענה שהמתלונן החל באירוע, או שהאירוע היה בעיקרו ניסיון של המשיבים לשחרר את המשיב 2 מאחיזתו של המתלונן. הסרטונים מתעדים בפשטות אירוע של התנפלות בחבורה על עובר אורח, שמתגונן מפני התקיפה ואגב כך מצליח להפיל את אחד התוקפים. בהקשר זה נציין, כי כך הבינו את האירוע גם עדים אובייקטיביים לא מעטים, אשר חזו באירוע בזמן אמת באופן בלתי אמצעי (ראו - הודעת איינהורן סול ש' 28 - **"ראיתי אנשים מרביצים לבן אדם"**; הודעת עדי ארזי ש' 8-9 - **"היו 4-5 בנים שנתנו מכות לבחור שעל הרצפה. בהתחלה הוא לא היה על הרצפה, אבל אז הם נתנו לו מכות והפילו אותו"**; הודעת יוסף סימנוביץ' ש' 20-21 - **"נגשו אליו 4 חברה והתחיל מכות...הפילו את זה עם העגלה הערבי על**

הרצפה ונתנו לו מכות"; הודעת נחום אורי ש' 24-25 - "פשוט ראיתי חבורה שתוקפת בנאדם אחד ומשכיבה אותו על הכביש, נותנים לו אגרופים, מכות, בעיטות ואחרי זה בורחים מהמקום"; הודעת דבורה פפרמסטר ש' 5-6 - "הבחנתי במספר בחורים שמרביצים לאדם ששוכב מקופל על הכביש. נראה שהם מפוצצים אותו במכות בבעיטות ואגרופים"; הודעת מרים כדר ש' 3-4 - "פתאום ראיתי כמה נערים, מתגודדים סביב מישהו, תוך כדי יש בעיטות, זה היה נראה תקיפה, לא הבנתי מי נגד מי"; הודעת שי מימון ש' 4-9 - "חמישה נערים... הלכו לכיוון הבחור הערבי. אחד מהם עם חולצה שחורה שלף גז מדמיע....הבחור ריסס עם הגז מדמיע על הערבי בפנים שלו, בשלב זה הערבי הבין שתוקפים אותו והוא ניסה להגן על עצמו".

באי כוח המשיבים 2 ו-3 טענו כי אין ראיות לכאורה כנגד משיבים אלו בנוגע לעבירה של מעשה טרור של ניסיון רצח (משיב 3) ובנוגע לעבירה של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה (משיב 2), זאת מפני שמשיבים אלו לא היו מודעים לכך שהמשיב 1 נושא סכין. אני סבור שבנקודה זו יש טעם מסוים, כיוון שאין בחומר החקירה ראייה לכאורה לכך שהם אכן ידעו שהמשיב 1 נושא סכין. אזכיר בהקשר זה כי גם המשיב 4 שעל הודעותיו מתבסס במידה רבה כתב האישום, טען שהוא לא ידע כי המשיב 1 נשא עמו סכין. ואולם, גם אם המשיבים 2 ו-3 לא היו מודעים לקיומה של סכין, הרי שקיימות ראיות לכאורה כנגד משיבים אלו לגבי ביצוע מעשה טרור של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (סעיפים 333 ו-335(א)(2) לחוק העונשין יחד עם סעיף 37 לחוק המאבק בטרור).

ולבסוף, המשיבים טוענים כי פעולותיהם היו בבחינת הגנה עצמית או קרובה להגנה עצמית. כאמור לעיל, הסרטונים ועדויות העדים האובייקטיביים לאירוע לא תומכים בטענה זו, ומכל מקום המקום לברר אותה הוא במסגרת התיק העיקרי.

למשיבים 1 ו-2 מיוחסות כאמור לעיל גם עבירות הנוגעות לאירוע המוקדם יותר שהתרחש ברח' שמעון הצדיק. לגבי אישום זה קיימות ראיות לכאורה הן בדמות הודעות שמסר המשיב 4, והן בהודעה שמסר המשיב 1 במסגרתה הוא הודה כי בעט בבלש משטרה (ראו הודעה מיום 23.5.21 בשעה 15:50 שורות 22-25).

כמו כן, מיוחסת למשיב 1 עבירה של השמדת ראייה, ולמעשה לא הייתה מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה בנוגע לעבירה זו.

אשר על כן, אני קובע כי מתקיימות בעניינם של המשיבים 1-3 ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות להם, זאת בהסתייגות אחת לפיה לגבי המשיבים 2-3 קיימות ראיות לכאורה לביצוע מעשה טרור של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ולא לביצוע מעשה טרור של ניסיון רצח או חבלה בכוונה מחמירה.

5. אשר לקיומה של עילת מעצר - מדובר בעבירות אלימות קשות וחמורות ביותר, שבוצעו בחבורה, תוך שאחד מבני החבורה השתמש בסכין ודקר את המתלונן כעשר פעמים בגבו. כאמור לעיל, קיימות ראיות לכאורה לכך שהמעשה תוכנן רגעים ספורים לפני הוצאתו אל הפועל. עצם נסיבות ביצוע המעשה בכלל, ובתקופה הרגישה שבו הוא בוצע בפרט, מלמדות על מסוכנות ניכרת שגלומה במשיבים, אשר

מקימה עילת מעצר בעוצמה גבוהה. לכך יש להוסיף, כי למשיבים 1 ו- 3 יש עבר פלילי רלוונטי. למשיב 1 שתי הרשעות קודמות. הרשעה אחת מיום 8.1.20 בגין עבירות של היזק לרכוש במזיד ואיומים, והרשעה נוספת מיום 14.10.18 בעבירות של גניבה, החזקת סכין ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. גם למשיב 3 יש שתי הרשעות קודמות; הרשעה אחת מיום 28.10.20 בעבירה של קבלת דבר בתחבולה, והרשעה נוספת מיום 28.3.19 בעבירות של תקיפת שוטר ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בנסיבות אלה אני סבור כי מתקיימת עילת מעצר בשל מסוכנות לגבי שלושת המשיבים, זאת בשל נסיבות ביצוע העבירה המלמדות על מסוכנות לשלום הציבור. בהינתן נסיבות האירוע סבורני כי עוצמתה של עילת המעצר חזקה, וסבורני כי עוצמת עילת המעצר חזקה במיוחד בעניינם של משיבים 1 ו-3 אשר להם הרשעות קודמות בעבירות אלימות. זאת ועוד, המשיבים ברחו מאזור האירוע לאחר תקיפת המתלונן, ומכאן שמתקיימת גם עילת מעצר שעניינה חשש להימלטות מאימת הדין.

6. שקלתי האם לנוכח עוצמת עילת המעצר יש מקום להורות על שחרורם של המשיבים לחלופת מעצר כזו או אחרת, ובהקשר זה שקלתי גם האם יש מקום להזמנת תסקיר טרם הכרעה בסוגיית החלופה. כאמור, עוצמת המסוכנות הגלומה בשלושת המשיבים, במיוחד במשיב 1 שהשתמש בסכין בעת האירוע ושיש לו עבר פלילי, וכן במשיב 3 שגם לו עבר פלילי, גבוהה ביותר. חרף זאת אני סבור כי לא ניתן לשלול על הסף אפשרות של מעצרו של המשיבים באיזוק אלקטרוני בשילוב עם פיקוח אנושי איכותי והדוק המלווה בערבויות מתאימות. אשר על כן, על מנת שתהיה בפני בית המשפט התמונה המלאה לגבי המשיבים עצמם ולגבי האפשרות של מעצר באיזוק כאמור, אורה על עריכת תסקיר. עם זאת מובהר למשיבים כי אל להם להסתמך על עצם העובדה שבית המשפט מבקש לערוך תסקיר בעניינם. ההכרעה הסופית בשאלה האם ראוי ליטול את הסיכון הכרוך במעצרו של המשיבים באיזוק אלקטרוני תיפול רק לאחר שתהיה בפני בית המשפט התמונה המלאה, ונזכיר לעניין זה, כי בית המשפט איננו מחויב לאמץ בכל מקרה את המלצות שירות המבחן.

7. שירות המבחן יערוך תסקיר בעניינם של המשיבים אשר במסגרתו תיבחן האפשרות של מעצרו באיזוק אלקטרוני. התסקיר יוגש עד ליום 11.8.21.

8. דיון נוסף בעניינם של המשיבים יתקיים ביום 12.8.21 בשעה 09:00.

9. המשיבים יובאו על ידי שב"ס.

10. המזכירות תשלח עותק מההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, ב' אב תשפ"א, 11 יולי 2021, בנוכחות המשיבים
ובאי כוחם.

